

مننژیت:

عفونت و تورم پرده های مننژ (پرده هایی که از مغز و نخاع حفاظت می کنند) را مننژیت گویند .

علل بیماری :

۱-ویروسی ۲-باکتری ۳-قارچی ۴-عوامل ناشناخته

راه انتقال :

۱-انتقال مستقیم :

عفونت به دنبال آسیب به جمجمه - ستون فقرات و صورت

تماس مستقیم با افراد دارای مننژیت از طریق ترشحات و آلودگی هوای تنفسی

عفونت گوش

در بعضی موارد به دنبال جراحی مغز و نخاع

- انتقال غیر مستقیم :

انتقال عفونت از طریق خون از جاهای دیگر بدن که دچار عفونت شده است

نکته : احتمال بروز بیماری در فصل های زمستان ، بهار ، و پاییز بیشتر است

افراد در معرض خطر :

۱-افراد مبتلا به ایدز

۲-افرادی که دچار سوءتغذیه هستند

۳-افرادی که واکسن نزده اند

۴-افرادی که عمل جراحی مغز را انجام داده اند

۵-افرادی که مدت طولانی و مکررا در بیمارستان بستری شده

۶-افرادی که سرباز هستند و در سرباز خانه ها یا مکانهای پر جمعیت و شلوغ زندگی می کنند .

۷-کارکنان بیمارستان

۸-افرادی که از داروهای شیمی درمانی استفاده می کنند یا افرادی که عمل پیوند عضو را انجام داده و مدت طولانی از داروهای ضد سیستم ایمنی بدن استفاده می کنند .

نکات مراقبتی و و پیش گیری از بیماری :

۱- فرد مبتلا به مننژیت باید بستری شده و تحت درمان قرار بگیرد و تا بهبودی کامل استراحت داشته باشد .

۲- فرد مبتلا باید از نظر تب بطور مرتب و روزانه کنترل شود .

۳- هم بیمار و هم افرادی که در تماس با بیمار هستند باید از ماسک استفاده کنند .

همه افراد اهل خانه که در تماس با فرد مبتلا به مننژیت چرکی هستند باید برای پیش گیری تحت درمان قرار گیرند . درمان آنها با ریفامپین است و به مدت ۴ روز باید دارو مصرف کنند . اگر افراد بیشتر از دو هفته در تماس با بیمار بوده اند پیش گیری لازم نیست .